

Siden af Embedsmænd, men fritager ham for al Forpligtelse. Det turde dog vistnok være en Belysning.

Hofensorn: Med Hensyn til den sidste ærede Talers Bemærkninger maa jeg tillade mig at fremhæve, at det, saavidt jeg formaaer at indsee, er temmelig nødvendigt, at Sognefogden kommer ind i § 10, naar Bestemmelsen skal faae nogen egentlig Betydning for Landboerne, og jeg skal endnu tilføie, at hvad der forlanges af Sognefogden egentlig ikke er mere, end at han skal attestere, at Stempelen og den Dag er blevet paaklæbet eller det stemplede Papir vedhæftet. Man maa jo dog forudsætte, at Sognefogden kan skrive og i ethvert Tilfælde kan attestere, hvad der er passeret den Dag. Naar den samme ærede Taler ogsaa har udtalt Betænkelighed ved at gaae ind paa Loven om Forhøielse af Arveafgiften, da ligger det jo nu ikke for, men jeg skal dog for mit Vedkommende bemærke, at jeg troer, at Arv er et ganske hensigtsmæssigt Skatteobject, og jeg skjønner ikke rettere, end at Meget kan tale for at gaae ind paa en Forhøielse af Afgiften deraf. Hvad der skalde gjøre det meest betænkeligt, er den Betragning, som den ærede Landstingsmand fremhævede om den Dverensstemmelse, der er imellem Kongerigets og de andre Landdeles Lovgivning i denne Henseende; men da hele Skattelovgivningen ellers i saa mange Punkter er saa aldeles forskjellig, kan jeg dog ikke tillægge det nogen saa overveiende Betydning at bevare Dverensstemmelsen i dette ene Punkt; men, som sagt, Sagen ligger jo nu ikke for. Naar den ærede Minister htrede, at jeg vistnok befandt mig i en Bildfarelse, naar jeg anslog den Afgang, der maatte berygtes i Stempelintraderne, til 200,000 Rbd. (I den rigsmi nister en: Mei, det Mobsatte!) Sa, saa

har jeg kun endnu at tilføie, at Bestemmelsen i § 79, som den ærede Minister holder saa stærkt paa, er strengere, end jeg troer kan forsvares. Jeg vil gjentagende indrømme, at det muligen er det Correcteste, men ved Siden deraf vil jeg fremhæve, at den Forandring, jeg talte for, at nemlig den hyderligere Mulct skalde bortfalde, stemmer med hvad der nu gælder efter Forordningen af 3die December 1828, og det er det jeg troer ogsaa fremtidig vil i Pragis blive det Almindelige, selv om Lovforstaget vedtages med § 79 uforandret. Jeg troer ikke, at der vil blive viist synderlig Over for at faae inddraget andre Personer end dem, der have først betalt Mulcterne og faaet Dokumenterne udelivered. Den ærede Minister lagde stærk Vægt paa, at man ved saa strenge Bestemmelser bedre kunde sikke sig for, at man fik Intraderne ind med deres fulde Beløb; men dertil maa jeg dog bemærke, at der i Lovforstaget er forestrevet en for alle Tilfælde Lovbestemt Mulct af det ferdobbelte Beløb, medens den almindelige Mulct for Stempelovertrædelser efter Forordningen af 1828 kun er fra det 4 til det 10 dobbelte Beløb og i Pragis sjelden over det 4 dobbelte Beløb. Det er ganske vist, at der staaer ikke det „ferdoblede“ Beløb, men det ferdobbelte Beløb; men ved Siden deraf er det fastsat, at der foruden det ferdobbelte Beløb skal betales Stempels Tægt, og det, der skal erlægges, bliver altsaa i Virkeligheden Stempels Tægt 6 Gange. Den Strengthed, der saaledes er foreslaaet indført, vil efter min Overbeviisning være tilstrækkelig til at modarbejde Lysten til at overtræde Loven, og i alle Tilfælde troer jeg, at selv om § 79 bliver staaende uforandret, sag vil den omtalte Bestemmelse dog neppe i Pragis blive synderlig benyttet.